

DLOUHOTŘEBOVSKÝ ZPRAVODAJ

1/2020

VYDÁVÁ OBECNÍ ÚŘAD V DLOUHÉ TŘEBOVÉ

Informace z Obecního úřadu

Vážení spoluobčané,

letošní první číslo Dlouhotřebovského zpravodaje se Vám dostává do rukou za situace, kterou nikdo z nás nepředvídal, a tudíž jsme na ni nebyli ani připraveni. Epidemie Koronaviru a vyhlášení nouzového stavu zasáhly svým způsobem každého z nás, byli jsme nuceni zavřít školu a za pár dní i mateřskou školu, pošta v naší obci byla dočasně uzavřena, otevírací doba prodejny Konzumu byla zkrácena a poté i upravena vzhledem k péči o seniory, byl omezen jízdní řád autobusů a vlaků, byly dle nařízení vlády omezeny úřední hodiny obecního úřadu, zrušeno zastupitelstvo, setkání důchodců a jubilantů, vítání občánků, koncert.....nebyly Velikonoce....a nastala doba roušek a dezinfekce.

Stát a kraj především zásoboval ochrannými prostředky zdravotníky a poté i sociální služby. Museli jsme se rozhodnout, buď budeme čekat v řadě, až se na nás dostaneme pomoc od státu, kraje nebo začít konat. Nejdříve jsme nakoupili látku a gumu, poté oslovili hodné a šikovné seniorky, které začaly šít...Pomoc nabídla škola, mateřská škola, skauti. Jako první byli rouškami vybaveni všichni občané nad 70 let, pak nad 65 let, poté následovali postupně všichni občané nad 45 let a před Velikonoce si roušku mohl na úřadě vyzvednout každý, případně jsme mu ji doručili domů. To jsme už látku a gumu sháněli, kde se dalo. V tuto dobu přišla i pomoc od kraje, obdrželi jsme dezinfekci, která byla na trhu nedostatkovým zbožím, dalších 20 l jsme dostali darem a 10 l se nám podařilo zakoupit. Opět za pomoci ochotných spoluobčanů jsme všechny informovali, že je možné si dezinfekci vyzvednout na úřadě, tuto službu využilo hodně rodin. Pro dvě rodiny jsme zajišťovali nákupy,

dobíjení telefonů, vyzvednutí léků a pro seniory jsme po uzavření školní kuchyně zajistili také náhradní obědy. Po celou dobu nouzového stavu jsme Vám z úřadu pravidelně předávali všechny dostupné důležité informace prostřednictvím obecního rozhlasu, SMS služby, vylepováním na plakátnice, na webových stránkách obce a přitom také vyřizovali množství Vašich požadavků a dotazů, a to i přesto, že jsme měly vzhledem k mimořádné situaci jen omezené možnosti.

V nejbližších dnech se začneme nově vybavovat dalšími rouškami, dezinfekcí, rukavicemi a rozprašovači pro případ možného návratu epidemie.

Jak jsme situaci zvládli, je na Vašem posouzení.

Děkujeme občanům, kteří nabídli pomoc a pomohli:

Bystroňová Jiřina	Praxová Lenka
Hruška Milan	Radomír Štancí
Kaplanová Hana	Razým Lukáš
Kapustová Blanka	Slezák Jiří
Kolářová Dagmar	Šimková Ilona
Kuběnková Jitka	Šverclová Lucie
Kubištová Zdena	Valachová Blanka
Kučerová Libuše	Veverková Petra
Lásko Stanislav	Vytlačilová Pavla
Lásková Jana	Zuzana Dugasová
Lukeslová Hana	zaměstnanci MŠ a ZŠ
Marková Jaroslava	JSDHO Dlouhá Třebová (hasiči)
Mikeš František	3. oddíl skautů Dlouhá Třebová
Nováková Jana (ul. Polní)	8. oddíl skautů Česká Třebová
Novotná Dana	všichni zaměstnanci obecního úřadu
Pirklová Libuše	

Zaměstnance úřadu jste mohli vidět při kácení stromů a úklidu veřejných prostranství, například svahu okolo původní sochy sv. Prokopa, při opravě havárie el. zařízení v části budovy školy, budovy obecního úřadu, opravách veřejného osvětlení. Byl proveden úklid v obecním lese a využili jsme možnost skácení stromů po dohodě s lesním správcem, a z nich byly zhotoveny prkna na lavičky na Starém hřišti. Z důvodu ohrožení bezpečnosti cyklistů a chodců byla skácena olše na cyklostezce u řeky za autobusovou zastávkou U transformátoru, na stejném místě byla vysazena lípa a k ní přibyla lavička pro posezení. U obecního bytového domu čp. 388 byla rozšířena parkovací plocha o 5 stání. Dokončeny jsou rekonstrukce - byt v obecním domě čp. 232 a místnost po staré poště v budově obecního úřadu. Špatně čitelné a odcizené dopravní značení v obci bylo nahrazeno, dopravní značení upozorňující na přechod pro chodce přes silnici I/14 k hřbitovu bylo zvýrazněno. Povodí Labe, s.p. vyčistilo další kus koryta řeky Třebovky za obytným domem čp. 388. Obec podala žádost o dotaci na výstavbu sběrného dvora, zmodernizovala zabezpečovací systémy v objektu obecního úřadu a kostela. Sběrné dvory se uskutečnily v náhradním termínu. V tuto chvíli, kdy pročítáte tento zpravodaj, můžete informace čerpat z nových a moderních webových stránek, které plně odpovídají zákonným požadavkům a především jsou pro Vás, občany, mnohem uživatelsky a informačně přívětivější.

Rádi bychom Vás informovali o pořádaných akcích v obci, žel v tuto chvíli nemůžeme. Nikdo z nás neví, jaké budou aktuální podmínky pro jejich uskutečnění. V případě konání budete informováni obvyklým způsobem.

Přejeme Vám všem prožití následujících dnů ve zdraví a pohodě.

Ing. Kateřina Slezáková, starostka a Petr Najman, místostarosta

U NÁS VE ŠKOLE

Ačkoliv letošní zima, na sníh ne příliš bohatá, výrazně zredukovala množství aktivit, kterým jsme se v této části školního roku mohli věnovat, i přesto jsme nezůstali pouze sedět v lavicích a dokázali jsme si uplynulé měsíce udělat pestré a zábavné.

Jednou ze sportovních událostí, které jsme kvůli nepřízní počasí museli odvolat, byl lyžařský výcvik. Chvilími sice situace vypadala nadějně, protože občasně sněhové přeháňky se objevovaly, nicméně nakonec začalo pomalu přicházet spíše jaro než zima, a tak se lyžování neuskutečnilo. Někteří zájemci se jako kompenzaci rozhodli zúčastnit lekcí aerobiku.

Sportovního vyžití jsme však měli dostatek i v průběhu plaveckého kurzu, jehož jsme se účastnili dva měsíce, každý týden ve čtvrtek. Natěšeně jsme vždy ráno doběhli k autobusu (někteří včas, někteří méně včas), pozdravili se s panem řidičem, jenž se postupně stal naším dobrým přítelem, a zamířili směrem k českotřebovskému bazénu. Návraty zpět se nesly především ve znamení hledání zapomenutých plavek, ale všichni jsme tyto události brali s humorem a nenechali si zkazit dojem z příjemné dvouhodinové lekce plavání.

Další pohybovou aktivitou, kterou jsme v této části roku stihli hned dvakrát, bylo bruslení v Ústí nad Orlicí. Oproti minulým rokům jsme zaznamenali výrazné zlepšení nejen kvality sportovního vybavení, ale především zdatnost jednotlivých bruslařů. Ani nám méně zdatným však nechybělo odhodlání a na led jsme se pustili například v doprovodu pomocné branky nebo paní učitelky.

Pohybově a kulturně jsme se vzdělávali také při nácviu kalamajky a mazurky. V průběhu hodin hudební výchovy jsme se pak naučili písně *Komáři se ženili* nebo *Já mám koně*, a celou choreografii jsme předvedli na masopustu v naší obci. Vzhledem k nepřízní počasí neproběhl tradiční průvod, ale přesunuli jsme se pouze na staré hřiště pod přístřešek, kde bylo naše úsilí zúročeno. Zpívali jsme a tancovali v maskách a byli jsme nadmíru spokojeni.

Několik příjemných zážitků máme také z prostředí kulturního. V Roškotově divadle jsme se stali diváky *Listování s hercem Lukášem Hejlíkem* a několik šťastlivců z naší školy dokonce nezůstalo v pouhé pasivní roli člověka sedícího v hledišti, ale mělo možnost stoupnout si na pódium a zahrát si malou roličku po Lukášově boku. Jedním z takových šťastlivců byla také naše paní učitelka Eva.

Velmi zajímavé a inspirující bylo představení *Kroky po duhovém chodníku*. Jednalo se o muzikál doprovázený hudbou symfonického orchestru Decapoda a pěveckého sboru Čtyřlístek, v němž účinkovali vybraní žáci dramatického i tanečního oboru. Kulisy byly vytvořeny výtvarníky z výtvarného kroužku, a tak tato významná událost propojila opravdu všechna odvětví umění, která se na orlickoústecké ZUŠ dají navštěvovat. Naši žáci byli vystoupením nadšeni tak moc, že ještě po pár týdnech ve školní družině citovali úryvky ze scénáře.

Další naplánované akce nebyly přerušeny nedostatkem sněhu, s čímž se v březnu už tak nějak počítá, ale koronavirovou pandemií. Od 11. března jsme se ve škole nemohli sejít a až do dnešního dne se každý po svém snažíme se současnou nepředvídatelnou situací vypořádat. Přeji nám všem, abychom v těchto nepříjemných časech dokázali najít i pozitivní aspekty a využili volno k trávení času s rodinou nebo přemýšlení nad tím, co je pro nás jako pro lidi důležité a co naopak není. Také si ceníme toho, že se rodiče a děti doma společně učí a trpělivě se věnují školním povinnostem, i když víme, jak obtížné to v domácím prostředí může být.

I pracovníci školy mají ze současné situace minimálně jednu příjemnou zkušenost – šití roušek pro obec Dlouhá Třebová. Této činnosti jsme se účastnili opravdu všichni včetně pana školníka, který se ujal opravy šicího stroje. Máme velikou radost z toho, že nejen v naší škole, ale i v celém státě a světě jsou lidé ohleduplní a solidární.

Teď už se ale všichni těšíme, až se zase sejdeme ve školních lavicích.

Kolektiv učitelek ZŠ Dlouhá Třebová

Název: DLOUHOTŘEBOVSKÝ ZPRAVODAJ

Vydavatel: Obec Dlouhá Třebová, Ústecká 235, 561 17 Dlouhá Třebová, IČ 00580902

Obsahové zaměření: obecní zpravodaj

Periodicita: 4x ročně

Vydání: květen 2020, číslo 1/2020

Redakce: Ing. Kateřina Slezáková, Milan Hruška, Mgr. Martin Lamplot

Své příspěvky do Zpravodaje zasílejte na email: ou@dlouhatrebova.cz

Uzávěrka příštího čísla: 26. června 2020

Uzávěrky na rok 2020: 4. září a 4. prosince

Sociální komise

V prosinci loňského roku, 11. 12. 2019, se konalo čtvrté SETKÁNÍ JUBILANTŮ, pozváni byli všichni, kteří slavili svá jubilea v měsících říjnu, listopadu a prosinci. Setkání, stejně jako ta předešlá, se konalo v zasedací místnosti obecního úřadu a nechybělo vystoupení dětí z mateřské školky zakončené předáním hezkých dárečků. Zástupci obce a sociální komise předali všem přítomným spolu s gratulací pamětní listy a dárkové balíčky.

Pro velký úspěch budeme v pořádání těchto setkání pokračovat i v roce letošním. První setkání bylo naplánováno, i pozvánky už byly roznesené, na 25.3.2020, další bylo plánováno na červen, ale dle nařízení vlády, ohledně koronavirové pandemie, jsme byli nuceni tyto akce prozatím zrušit, včetně tradičního jarního setkání důchodců, které se předběžně přesouvá na podzim, na 17. 10. 2020.

Jubilantům, kteří oslavili a ještě oslaví své narozeniny v I. pololetí (leden-červen), bychom chtěli alespoň touto cestou popřát všechno nejlepší, hlavně pevné zdraví a pohodu v této nelehké době. Je nám moc líto, že jste o tato setkání přišli.

Za sociální komise
Zuzana Dugasová

Ze života spolků

Myslivecký spolek Třebovská Obora

18. ledna 2020 se uskutečnil tradiční myslivecký ples v místní tělocvičně. Doufáme, že účastníkům se ples líbil a zachovají nám svou přízeň i v dalších ročnících. Víme, že stále je co zlepšovat a spokojenost našich příznivců je naším hlavním cílem.

Letošní mírná zima nebyla tak náročná na příkrmování zvěře, přesto každá doba přeje připraveným, a my připraveni byli. Byly vytvořeny dostatečné zásoby krmiv, a to co se nezkrmilo letos, bude použito v příštím období.

Zimní měsíce jsou hlavní dobou odlovu spárkaté zvěře, hlavně zvěře černé. Mírná zima a potravinová nabídka přirozené potravy nenutí zvěř hledat potravu na krmelištích a vnaďících místech a samozřejmě lovecký tlak na tuto zvěř jen umocňuje její přirozenou plachost a inteligenci. Proto je tato zvěř při hledání potravy obzvlášť opatrná a její ulovení je opravdu náročné na čas. Zvěř vychází z úkrytů často až po půlnoci a dočkat se jí, je někdy vyčerpávající a klade velké nároky na trpělivost myslivce.

S nástupem jarních měsíců, hlavně měsíce června měsíce myslivosti, kdy zvěř rodí svá mláďata, chceme požádat všechny návštěvníky lesa a přírody vůbec, aby se chovali ohleduplně a prostě tak, jak se sluší na pány tvorstva, za které se považujeme.

Touto cestou jsme v minulosti zvali příznivce a přátele myslivosti na srpnovou mysliveckou vycházku na starém hřišti. V dnešní pandemické situaci a z toho vyplívajících nařízeních vlády, kdy nikdo z nás neví, co bude zítra, si netroufáme říci, zda vycházka bude nebo nebude. Uvidíme, co doba přinese.

Na závěr chceme všem popřát pevné zdraví, ohleduplnost nejen k přírodě a jejím živočichům, ale hlavně sami k sobě v této nelehké situaci.

Myslivosti Zdar
Myslivecký spolek Třebovská Obora

Tělovýchovná jednota Dlouhá Třebová

Na konci roku 2019 jsme měli spoustu plánů, začali jsme se připravovat na další sezónu atletických závodů a přespolních běhů, oddíly gymnastiky, starších žen a mladších zákyň finišovaly s nácvičkou nových vystoupení pro tradiční akce v jarním a letním období, zahájili jsme přípravu na další ročník Sportovního dne s Tělovýchovnou jednotou, který jsme již v říjnu loňského roku naplánovali na 13. června 2020, přemýšleli jsme, jaký výlet ke konci školního roku opět zorganizujeme pro děti z naší TJ. Bohužel nikdo v té chvíli netušil, jak se vše může během krátkého období změnit, jaká nejistota nás čeká a jak vše může být v okamžiku úplně jinak...

Chtěli bychom tedy alespoň vzpomenout na konec loňského roku, kdy jsme na pátek 27. prosince zamluvili zimní stadion v České Třebové, abychom s dětmi z TJ zakončili rok trochu netradičně, přesto sportem, a to na bruslích. Pozvali jsme kromě dětí také jejich rodiče a sourozence.

Sešlo se nás přes padesát, všichni v dobré náladě a s úsměvem. Děti se vydováděly, rodiče si popovídali a my jsme měli dobrý pocit, že jsme našli námět na další příjemnou tradici a to vánoční bruslení. Pokud to bude možné, v letošním roce po vánočních svátcích půjdeme rádi opět na brusle.

V sobotu 15. února čekalo skupinku starších z dívek z oddílu mladších zákyň premiéra předtančení na hasičském plese v Dlouhé Třebové. Přes počáteční nervozitu a trému se dívkám vystoupení vydařilo, předvedly tři skladby a konečný potlesk si velmi užily, stejně jako slavnostní atmosféru plesu.

Ještě před vyhlášením nouzového stavu na území ČR a s ním souvisejícím omezením a zákazy pořádání veřejných akcí jsme stihli uspořádat 6. ročník Zimních

atletických závodů dětí ve víceboji a to v sobotu 7. března 2020 v tělocvičně u nás v Dlouhé Třebové. Z celkového počtu 102 přihlášených závodníků se nakonec na start dostavilo 82 závodníků čtyř věkových kategorií. Kromě dětí z našeho atletického oddílu se závodů zúčastnili také závodníci a závodnice z AC Choceň, Atletiky Žamberk, Atletiky TJ Lanškroun, z Ústí nad Orlicí a České Třebové. Závodilo se opět ve čtyřech disciplínách – v člunkovém běhu, hodů míčkem, skoku z místa a překážkového běhu.

Děti ze sebe vydávaly opravdu výborné výkony, překonávaly nejen své soupeře, ale také i své osobní maxima. Konkurence byla obrovská, proto všichni zaslouží velké uznání a hlavně ti nejmenší, pro některé z nich to byly totiž vůbec první závody. A protože vítěz může být vždy jen jeden, děti nemusí být vůbec smutní, pokud nevyhráli, důležitější je totiž sledovat své vlastní výsledky, jestli se sami zlepšují... Přesto musíme zmínit i zastoupení našich atletů a atletek na stupních vítězů (Karolína Hurtová – 3. místo, Tobiáš Seknička – 1. místo, Dominik Vířazka – 2. místo, Klára Fišarová – 2. místo, Matyáš Razým – 1. místo, Vilém Čopián – 2. místo, Daniel Štěpánek – 3. místo, Aneta Pechová – 1. místo, Linda Štěpánková – 2. místo, Vojtěch Andrie – 1. místo, Jiří Plecháček – 2. místo, Jaroslav Machalík – 3. místo, Natálie Francová – 3. místo).

V této chvíli bohužel netušíme, co se bude dít v nejbližších měsících. Museli jsme odložit konání výroční valné hromady TJ, náhradní termín stanovíme, jakmile to bude možné. Nový oddíl předškolních dětí "Hravé cvičení", který se v tomto školním roce rozběhl s velkým zájmem rodičů a dětí (celkem 25 dětí), také musel přerušit svou činnost a nyní se s dětmi těšíme opět na naše společné aktivity a setkání. Pravděpodobně budou děti z atletického oddílu muset vynechat sérii závodů i krajský přebor přípravek.

Také plánovaný Sportovní den s Tělovýchovnou jednotou v letošním roce zřejmě budeme muset zrušit, v tomto případě bychom se soustředili na přípravu sportovního dne pro příští rok, popř. bychom vymysleli nějakou náhradní akci, pokud by byl pro ni vhodný termín a byla zrušena všechna omezení, např. turistický pochod...

A na závěr přejeme Vám všem hlavně pevné zdraví, protože zdraví nelze opravdu ničím nahradit. Přestože nám současná situace nedovoluje žít podle svých představ, zvyklostí, nemůžeme se setkávat s přáteli, často i s širší rodinou, věnovat se naplno svým koníčkům, zkusme v ní najít i nějaká ta pozitiva. Máme nyní jedinečnou možnost zastavit se a užít si čas se svými nejbližšími a naplno se jim věnovat. Zkusme si nyní místo rozvozu dětí do kroužků a na tréninky zacvičit si s dětmi sami nebo vyrazit třeba jen na procházku do lesa, povídat si a vzájemně naslouchat. To jsou chvíle, které v dnešní uspěchané době často schází. Možná po této zkušenosti budeme odpovědnější, uvědomíme si, jak důležitá je vzájemná pomoc, a také jak je člověk zranitelný, a proto je potřeba si svého zdraví vážít a starat se o něho.

Cvičitelé z TJ Dlouhá Třebová

Sdružení dobrovolných hasičů

Na začátek mi dovoluji Vás přivítat v novém roce a v těchto několika řádcích Vám přiblížit naši činnost.

Jako už tradičně tak i minulý rok, k nám 27. 12. 2019 zavítali Přívratští ochotníci se svým novým divadelním představením. Tentokrát se jednalo o pohádku s názvem Ze života hmyzu. Nutno dodat, že herci opět nezklamali a publikum mohlo spatřit opravdu zábavnou podívanou. O velikém zájmu této akce mluví i plně obsazené hlediště v sále Na rychtě.

Dne 28. 12. 2019 vyjžděla jednotka sboru dobrovolných hasičů ke spadlému stromu, který blokoval provoz na užitkové komunikaci u železničního viaduktu. Celý zásah se podařilo zvládnout do 15 minut od nahlášení.

První naší letošní akcí byla výroční schůze, která se tradičně konala v sále Na rychtě. Na začátek pozdravil starosta sboru Jindřich Novotný všechny přítomné hosty a členy. Potom následovaly zprávy o činnosti sboru jednotlivých funkcionářů. Tentokrát program schůze ozvláštnily volby do výboru sboru a volby jednotlivých funkcionářů. Schůze byla ukončena volnou zábavou s občerstvením.

V únoru se koná, jedna z největších akcí pořádaných naším sborem, hasičský ples. Letos za datum konání byla určena sobota 15. 2. Již od brzkého sobotního rána jsme začali s přípravami, abychom Vám opět mohli nabídnout příjemné strávení sobotního večera. Tento rok nám na plese zahrála kapela FishBand.

Během víkendu 22.2. – 23.2. proběhlo zimní soustředění kroužku mladých hasičů. S dětmi jsme se setkali v 10:00h před hasičskou zbrojnicí. Potom následoval pěší přesun na mysliveckou chatu. Po příchodu se děti ubytovaly a pak na ně čekal vydatný oběd. Po obědě jsme se s dětmi přesunuli do lesa, kde jsme si společně zahráli několik her (boj o vlajku, na lovce a zajíce, orientační běh atd.). Potom se děti rozdělily do tří skupin. Každá skupina měla za úkol si připravit vlastní ohniště a za použití maximálně tří sirek ho i zapálit, aby si mohly k večeri opéci vuřty. Po večeri následovala večerní venkovní hra s názvem na zloděje a policisty. Po večerní hře se děti odebraly ke spánku a pro nás začala práce s přípravou stezky odvahy. O půlnoci jsme všechny děti vzbudili a instruovali je o jejich úkolu na stezce odvahy. Děti měly za úkol se vydat po stezce vytvořené ze svítících tyček až ke kronice, kde se podepsaly. Nutno dodat, že se objevilo pár i natolik statečných jedinců, kteří stezku absolvovali bez baterky. Po stezce odvahy jsme se už všichni opravdu odebrali ke spánku.

Druhý den jsme započali ranní rozcvičkou, po které následovala snídaně. Po snídani děti zjistily, že jim chybí jeden člen, a tak se ho vydaly do lesa hledat. Po krátkém pátrání ho objevily, jak leží v lese s poraněnou rukou a v bezvědomí. Okamžitě tedy provedly předlékařskou pomoc a následně ho za pomoci nosítek vytvořených z několika klacků transportovaly k myslivecké chatě. Ještě bych měl dodat, že se jednalo

pouze o připravenou situaci, která měla za úkol dětem umožnit v praxi použít jejich teoretické znalosti zdravotní péče. Takže opravdu na zimním soustředění k žádnému úrazu nedošlo. Po této akci na nás čekal úklid myslivecké chaty a balení věcí.

Z důvodu špatného počasí nebylo tentokrát možno se vydat k domovu pěšky, a tak jsme přepravu dětí zajistily pomocí hasičského auta. Závěrem bych si dovoluji poděkovat mysliveckému sdružení Třebovská obora za zapůjčení chaty a vedení obce Dlouhá Třebová za nákup sladkých odměn pro děti.

Tento rok pro nás všechny bohužel nezačal zcela šťastně. Kvůli rozšíření pandemie viru COVID-19 a následnému vyhlášení nouzového stavu podle Čl. 5 odst. 1 ústavního zákona č.110/1998 Sb. došlo k náhlé změně dosavadního života všech obyvatel České republiky.

Z důvodu nedostatku zdravotnického materiálu byla i naše jednotka požádána k poskytnutí pomoci pro transport desinfekce po Pardubickém kraji. Zároveň se společně s dalšími 15ti jednotkami naše jednotka střídá v neustálé službě pro ústeckoorlickou nemocnici, kde zajišťujeme urychlenou dodávku zdravotnického materiálu ze skladu v Chrudimi. Jménem našeho sboru bych rád poprosil všechny občany obce o trpělivost a dodržování zásad, které mají nákazu zpomalit. Jak už bylo několikrát řečeno jsme v tom všichni společně a každý z nás svým chováním může přispět k porážce viru.

Závěrem bych zde rád vyslovil veliké díky Všem policistům, záchranářům, hasičům, prodávacům, dobrovolníkům, zkrátka Všem, kteří se jakýmkoliv způsobem podílejí na pomoci ostatním a nezáleží, zda nakupují seniorům či šijí roušky. Jménem SDH Dlouhá Třebová Vám děkujeme a věříme, že se všichni zase brzo uvidíme na dalších akcích.

Za SDH Dlouhá Třebová Novotný Jan ml.

Divadelní spolek STOH

Náš spolek si v lednu po třech odehraných představeních Smím prosit, Dodo? dal krátké prázdniny. Ale od února už jsme zas na zkouškách začali hru opakovat, abychom zachovali kvalitu vystoupení. Jako amatéři totiž rychle zapomínáme a 21.3. se mělo uskutečnit poslední představení. Bohužel koronavirové řádění všechno přerušilo. Netrpělivě tedy čekáme a jakmile to bude možné, obnovíme naši aktivitu a připravíme slíbené vystoupení. Věříme, že nám zůstanete věrní a opět zaplníte hlediště tak, jak to bylo v březnu naplánované. Pokusíme se vám předat trochu dobré nálady a radosti, kterou z hraní máme. Moc se na vás těšíme!

Divadelní spolek STOH

Spolek při MŠ a ZŠ

Milé děti, rodiče, prarodiče, vážené paní učitelky z naší ZŠ a MŠ, přátelé z obce,

nejdříve mi dovoluťe jménem celého našeho Spolku popřát Vám všem pevné zdraví, které je dnes snad ještě důležitější, než bylo dřív.

Bohužel se v tuto chvíli naše vlast nachází ve složité situaci, ale věřím, opravdu věřím, že spoluprací a důsledností nám všem bude brzy lépe. Nejen v Dlouhé Třebové, ale i v celé České republice, prostě na celém světě. Věřím, že se opět budeme moci volně nadechnout z plných plic. Věřím, že opět přijde čas, kdy se sejdeme na jedné z našich akcí, které pro Vás s radostí pořádáme.

Chtěla bych si tímto s Vámi aspoň připomenout náš tradiční KARNEVAL S KLAUNY konaný v sobotu 29.02.2020, tedy v době, kdy jsme byli plně „svobodní“. Nemoc, která nás nyní zahнала do karantény, byla „daleko“, proto jsme se mohli bezpečně sejít a společně s dětmi se bezstarostně pobavit. Akce se vydařila, ohlasy byly pozitivní a my měli radost, že

jsme to zase zvládli. Ještě jednou děkuji všem, kteří nám s touto akcí pomohli - finančně, výrobou tématické výzdoby a dekorací, účastí na přípravách, konečným úklidem nebo i samotnou přítomností. Bez vás by to totiž nešlo. Děkujeme. V tuto chvíli nemá moc smysl přemýšlet o dalších akcích spolku, v plánu jsme na duben měli Čarodějnice a na červen Rozloučení s páťáký a předškoláky. Netuším, jak se situace bude vyvíjet, kdy a za jakých podmínek budeme moci pokračovat v naší činnosti.

Držme si palce, ať to všichni zvládneme!

Spolek při MŠ a ZŠ Dlouhá Třebová

Dlouhotřebovské tradice

Masopust 2020

Tradiční masopustní průvod obcí se letos uskutečnil 25. 2. 2020 a jednalo se o jednu z posledních veřejných akcí před vyhlášením nouzového stavu. Průvod jako vždy začal povolením starostky. Jelikož počasí moc nepřálo, byl program mírně pozměněn. Místo tradičního průvodu přes Plac se tentokrát šlo na Staré hřiště, kde pod přístřeškem zahrál Dlouhotřebovský šraml, a kde proběhlo vystoupení dětí ze základní a mateřské školy. Děti si zde mohly i zasoutěžit o nějaké ty sladkosti či věnec buřtů. Nakonec musely pomoci s odlehčením trakaře plných koblih, aby mohl být odvezen a nepřekážel v cestě zpět k hospodě Na Rychtě, kde se konalo tradiční zakončení masopustu, tedy porážení nezbedné kobylinky. Ta byla nakonec ušetřena a byla jí dána milost. Po tradiční části masopustu si na své přišly i ti nejmenší, v sále Na Rychtě soubor Srdíčko z Vysokého Mýta zahrál loutkové divadlo – Zimní pohádku. Během celé akce byly k dostání jitrnice, tlačěnka, klobásy, zelníky a koblihy. Děkujeme všem, kteří se i přes nepřízeň počasí zúčastnili a zatažené nebe je nepřipravilo o veselou náladu.

Za Dlouhotřebovské tradice Marie Vodičkové

Jezdecký oddíl hřebčín Karlen

Jezdecký oddíl hřebčín Karlen v letošním roce slaví **15 let od jeho založení**.

Jak to všechno začalo? Zpočátku jsme si vystačili každý s jedním koněm. Když jsme se ale jako rodina rozrostli, přemýšleli jsme, jakého koně do budoucna pořídit pro naše děti. Vhodnou volbou se jevil velšský pony (Welsh Pony), který je vhodný jak pro děti, tak i pro dospělé. Toto plemeno je totiž velice všestranné – koně pracují velice ochotně pod sedlem i v zápřeži. Nicméně jsme se setkali s různými názory, jako například: „Vy chcete poníka? Vždyť to jenom kouše a kope!“ V podvědomí veřejnosti bylo to, že poníci jsou zlí a k ničemu. Ovšem není pony jako pony! Tak, jako se malé děti postupně učí jezdit na menším a postupně větším kole, tak je to i s jízdou na koni.

Koně jsou využívány pod sedlem, v záprahu nebo jsou jako mladí koně odchováni společně se svými vrstevníky. To je pro ně velmi důležité, aby psychicky dobře vyspěli a naučili se, jak se mají chovat nejen vzájemně ke koním, ale také k lidem. V hřebčíně Karlen jsme za těchto patnáct let odchovali 33 hříbat - z toho historicky nejvíc se jich narodilo v roce 2019 a to pět.

Nejdůležitější akce v roce 2019

22.06.2019 **Mezinárodní výstava Welsh pony & Cob v Hradci Králové** - náš odchovanec plemenný hřebec Karlen Kevitz (welsh pony B) získal mnoho ocenění a mimo jiné se dostal do Elity hřebců České republiky.

20.07.2019 **Vozatajský Alkapet pohár pony a malých koní do 156cm** pod záštitou Asociace koní ČR.

07.09.2019 **ZE SEDLA VIDÍŠ MNOHEM DÁL** – jezdecká akce roku, na které se podílelo 58 lidí a na jízdárně se vystřídalo 29 koní.

26.10.2019 **Karlenský Hop-skok**. Děti i dospělí soutěžili v jízdách zručnosti a parkurových soutěžích. Mohli jsme vidět 51 startů a večer jsme se sešli již tradičně na „Loučení se sezónou“.

V roce 2020 plánujeme více zajímavých akcí s koňmi. Největším zážitkem bude již zmiňovaná akce s názvem „ZE SEDLA VIDÍŠ MNOHEM DÁL“, která je pořádána již osmým rokem. Letošní ročník se bude konat **v sobotu 12.09.2020 od 13:30 hodin**. Čeká nás opět nabitý program, tombola, soutěž pro děti, křtění našich narozených hříbat a bude i Večerníček a další překvapení. Srdečně zveme všechny příznivce nejen koní, ale i dobré zábavy. V doprovodném programu si u nás přijdou na své mladší i starší spoluobčané.

Minulý ročník se opět povedl i přes nepřízeň počasí. Když jsme ráno uviděli uplakanou oblohu, do smíchu nám nebylo. Ale telefonáty známých a kamarádů zněly: „Doufáme, že akci nerušíte. My určitě přijedeme!“. To samozřejmě nás i celý náš tým nastartovalo. Šlo se na věc - v promočených botách nám zima nebyla, adrenalin pracoval, aby vyšlo vše tak jak má. A vyšlo to! Členové našeho hřebčína, rodiče, kamarádi, naši příznivci a i koně věděli, co mají dělat. Pracovat s nímou tváří je někdy těžké, obzvláště když prší do očí jezdců i koní. Všechno ale vyšlo tak, jak mělo a díky této zkušenosti už víme, že ani špatné počasí nás nezastaví.

Za přípravu celého dne patří velké díky našemu celému organizačnímu týmu. Obci Dlouhá Třebová, která nás podporuje a na akce zapůjčuje stany a mobilní WC. Poděkování patří také paní O. Štanclové, která dopoledne v dešti 07.09.2019 šla ohlásit do místního rozhlasu, že se naše akce neruší.

Panu J. Novotnému, který nám vždy ochotně zapůjčí lavičky od místních dobrovolných hasičů a panu P. Najmanovi, který nám v minulých letech zapůjčil stánky od dlouhotřebovských myslivců. Panu J. Renčínovi, který nám každý rok propůjčí svou louku jako parkoviště. Také velké díky všem sponzorům, kteří jsou uvedeni na plakátech této akce. Firma Image-Print p. R. Motyčky nám tyto plakáty v rámci sponzoringu tiskne.

Co nás čeká v roce 2020?

11.04.2020: kurz s J. Horkou- práce s koňmi na principech horsemanshipu, ze země i ze sedla. Možnost bude se zúčastnit s koňmi i jako divák.

12.09.2020: „ZE SEDLA VIDÍŠ MNOHEM DÁL“ od 13:30 hodin

červenec – srpen: Pořádáme již 11. ročník příměstských táborů s koňmi nejen pro zkušené jezdce, ale i pro děti, které s koňmi nikdy do kontaktu nepřišly a chtějí se o koních, přírodě a zvířatech dozvědět více.

červen- říjen 2020: Druhý ročník akce „Karlenský Hop-skok“

Celoročně máme připravené exkurze na míru pro školky, školy, domy dětí a mládeže a různé organizace. Po domluvě umožňujeme individuální jízdy na koni, desetihodinové kurzy a nově i vikendy v sedle a programy pro rodiny s dětmi.

Rádi Vás přivítáme na našich akcích – Lenka a Radek Kašparovi

Zpráva Policie ČR

Zpráva k bezpečnostní situaci v obci Dlouhá Třebová za rok 2019

Obec Dlouhá Třebová spadá do územní působnosti Obvodního oddělení PČR Ústí nad Orlicí, označené jako okrsek D-3, společně s dalšími územními celky okrsku „D“, kterými jsou obce Řetová, Řetůvka a okrajové části města Ústí nad Orlicí: Hylváty, Hylváty – Dukla, Knapovec, Horní a Dolní Houžovec.

V roce 2019 bylo v katastru obce Dlouhá Třebová Policií České republiky řešeno celkem 6 trestných činů a 6 přestupkových jednání. Jednou se řešila asistence Policie ČR při vystěhování muže z domu. Z trestných činů se šetřil trestný čin nedovolené pěstování rostlin obsahujících omamnou nebo psychotropní látku, kdy zde je známý pachatel. Dále se šetřil trestný čin vloupání do domu čp. 177 a trestný čin poškozování cizí věci – sprejerství, kdy došlo k poškození reklamního poutače u domu čp. 293. I přes veškerou snahu a důkladné šetření se pachatele těchto dvou činů nepodařilo ustanovit. Dále se šetřila sebevražda místního občana. Na úseku BESIP se šetřily dva trestné činy, kdy se jednalo o ohrožení pod vlivem návykové látky a maření úředního rozhodnutí.

U přestupkového jednání se řešily dva přestupky, kde je znám pachatel. Jednalo se o přestupek proti občanskému soužití, kdy pachatel se dopustil přestupku v dopravě a následně hrubého jednání vůči osobě místostarosty obce. Tento přestupek byl oznámen ke správnímu orgánu. Dále se řešil přestupek proti občanskému soužití a neuposlechnutí výzvy, ke kterému došlo před místním pohostinstvím. Také tento přestupek byl oznámen ke správnímu orgánu.

U dalších přestupků se nepodařilo ustanovit pachatele, kdy se jednalo o krádež dopravní značky umístěné na místní komunikaci v obci, poškození ochranné sítě u místního sportovního hřiště, krádež mobilního telefonu na základní škole a stržení a zadávení srnce v lokalitě u lesa. Tyto přestupky byly po ukončení šetření odloženy.

Na úseku BESIP se šetřilo celkem 79 přestupků, z toho se jednalo o 10 dopravních nehod a 8 krát se šetřila jízda pod vlivem návykové látky. Většina těchto dopravních přestupků byla řešena v rámci komunikace I/14.

Z dlouhodobého hlediska je bezpečnostní situace v obci stabilní, oproti roku 2019 došlo k poklesu trestných činů, kdy ale bohužel zůstaly dva neobjasněny. Dále se jako dlouhodobý problém jeví na úseku myslivosti bezohledné jednání některých jedinců, kteří venčí psy na volno a kdy dochází k rušení zvěře a k občasnému štvání a stržení srncí zvěře.

Na závěr bych chtěl za celé Obvodní oddělení PČR v Ústí nad Orlicí poděkovat vedení obce, kdy přístup a spolupráce při řešení vzniklých problémů je vstřícná a nadstandartní.

pprap. František Roller, OO PČR Ústí nad Orlicí

TIPY NA VÝLET

KRÁSNÉ CESTOVÁNÍ – POLIČKA A OKOLÍ

Milí spoluobčané, zima již definitivně vzala za své, a pokud nám situace dovolí, můžeme se těšit na jaro a pěkné výlety. Naše malá země je plná kouzelných míst a některá máme i v našem velmi blízkém okolí, a tak by bylo škoda na ně nezavítat.

Dnes vás chci pozvat do Poličky a jejího blízkého okolí. Určitě si říkáte: „Poličku přece každý zná a není třeba ji nějak blíž představit!“ Ano, máte pravdu! Určitě tam každý z vás nejméně jednou byl, ale všimli jste si všeho, co za povšimnutí stojí? Věnovali jste jí pozornost, kterou si toto zajímavé město zaslouží? Tak pojďte se mnou na malou procházku do jejích ulic a uliček, a uvidíte!

Místo, na němž dnešní Polička stojí, patřilo až do roku 1200 litomyšlskému klášteru a říkalo se zde „na políčkách“, protože se zde pěstovalo kde co. Odtud tedy pozdější název města, které v rámci velkolepého plánu vytvořit soustavu měst při obchodní stezce spojující Čechy a Moravu, založil v roce 1265 český král Přemysl Otakar II., známý též jako král železný a zlatý.

On byl vůbec velkým fundátorem měst a do této soustavy patřila třeba ještě Kouřim, Kolín, Čáslav, Chrudim nebo Vysoké Mýto.

Od roku 1305 je Polička v pramenech zmiňována jako město věnné, což znamená, že od těch dob patřila výhradně českým královnám.

Na významu městu přidalo i mohutné gotické opevnění, které ho chránilo před vpádem cizích vojsk nebo třeba potulných loupeživých band.

A právě toto opevnění je velmi unikátní a z velké části dochované dodnes. Mohutné kamenné hradby s 19 baštami a délkou 1220 metrů obepínají celé historické jádro Poličky. Opevnění patří mezi nejlépe dochované v celé střední Evropě a rozhodně stojí za návštěvu. Tu vám ochotně poskytnou v Městském muzeu, které se nazývá podle nejslavnějšího poličského rodáka Centrum Bohuslava Martinů, a najdete ho nedaleko náměstí. Projdou s vámi jeden ze dvou okruhů, které zde nabízejí, poskytnou fundovaný výklad a ještě se pokocháte pohledy na historické domy a domky z výšky, tak jak je viděla městská stráž v dobách dávno minulých.

Když už budete v městském muzeu, můžete navštívit i tamní sbírky, které jsou věnované historii města nebo právě hudebnímu skladateli Bohuslavu Martinů.

S ním je i spojené další zajímavé místo, a to rodná světnička tohoto génia, která se nachází na věži hlavního poličského kostela sv. Jakuba. Tatínek budoucího skladatele byl švec, ale zároveň i povězný, a aby měl dostatečný rozhled po městě a jeho bezprostředním okolí, musel bydlet na nejvyšším místě v Poličce, a to byla kostelní věž.

Pokud se odhodláte a zdoláte 192 schodů, odměnou vám bude nádherný výhled a ještě se budete divit, jak se početná rodina Martinů vešla do jedné malé místnosti s předsíňkou a ochozem kolem věže.

Samotný kostel sv. Jakuba stojí také za vidění, je to velké síňové trojlodí s protáhlým pětibokým kněžištěm a první písemnou zmínku o něm máme z roku 1321, ale s jistotou zde kostel stával již dříve, minimálně v době založení města. Původně byl raně gotický, ale postupem věků prošel řadou přestaveb.

Další zajímavostí Poličky je krásná barokní radnice, která zaujme asi každého návštěvníka na první pohled, protože trůní pěkně uprostřed rozlehlého náměstí. Na jejím místě stála kdysi její gotická předchůdkyně, která ale zdaleka nebyla tak honosná. A právě proto, že poličtí měšťané byli bohatí, potřebovali i velkolepou radnici, která by je reprezentovala. Takže tu původní zbourali a roku 1739 si nechali, patrně od slavného architekta Františka Maxmiliána Kaňky, postavit novou, tu dnešní.

Na radnici, kromě obligátního městského úřadu, najdete i pokračování muzeálních sbírek, a to především docela bohatou místní obrazárnu.

Před radnicí stojí asi největší chloubou Poličky – unikátní barokní morový sloup z let 1727 – 31, který je 22 metrů vysoký a na němž naleznete řadu krásně propracovaných soch. Jsou dílem známého sochaře Jiřího Františka Pacáka, pokračovatele velkého Matyáše Bernarda Brauna. Spolu s ním se na návrhu sloupu podílel i architekt Kaňka.

Kromě těchto známých poličských lákadel, je tu i řada skrytých perel a to hlavně v podobě historických domů. Je jich tu pozeňhaně a v několika souborech. Úžasné jsou domky v části zvané „Na bídě“. Sám název napovídá, že původně šlo o domky těch nejchudších obyvatel, kteří ani neměli na to, aby bydleli uvnitř ohrazeného města, a tak jejich obydlení byla nalepena na hradby zvenku. Je to soubor malých domečků, které jsou ale dnes krásně zrekonstruované a platí ve městě

za velmi dobrou adresu. Pokud se tam vypravíte, nenechte si ujít návštěvu „Šenku u nožíře Dobroty“, kde opravdu dobře vaří a v letních měsících mají i pěknou zahrádku. Je to vyhlášená hospůdka, takže je lepší si místo rezervovat dopředu. Když budete procházet uličkami přilehlými k náměstí, všimněte si domovních vrat. Jsou často dřevěná, krásně vyřezávaná a bylo jich tu celkem 65. Dnes se jich dochovalo 30 a tento ojedinělý soubor je památkově chráněn. V České republice nemá konkurenci.

Polička má ale i unikátní domy z celkem nedávné minulosti, z první poloviny 20. století. Jsou to dva soubory činžovních rondokubistických domů v ulici E. Beneše a na Nábřeží Svobody. Jsou z roku 1923 a projektoval je architekt Václav Flégl z Prahy.

Na místním hřbitově, kam vejde pěknou hranolovou zděnou zvonici, najdete renesanční kostelík sv. Michala od architekta, který byl v Čechách zván Ambrož Vlach, tedy Ital, a který ho tu vystavěl roku 1580. V jeho blízkosti pak můžeme najít náhrobek Bohuslava Martinů, který sice zemřel ve Francii, ale přál si být pochován v rodné Poličce. Náhrobek je z roku 1984 od sochaře Milana Knoblocha.

A než Poličku opustíte, tak si ještě vyhradte chvíli na nenápadný skvost českého funkcionalismu, na vilu, kterou si pro sebe a svoji rodinu postavil také jeden nenápadný, ale šikovný architekt Bohuslav Šmíd. Vystavěl ji v letech 1933 – 1934 a měl zde byt pro sebe a svou rodinu a v přízemí i projekční kancelář. Na vile zaujme vysoké pásové typicky funkcionalistické okno, které si ale Šmíd nechává dekorovat vitráží od Karla Svolinského. Le Corbusier (zakladatel funkcionalismu) by mu tu dekoraci asi neodpustil, ale zde je kouzelná a je vidět, že Šmíd měl svůj originální styl.

Pokud budete mít ještě čas a chuť nebo si na výlet vyhradíte dva dny, což by bylo ideální, tak se můžete zajet podívat do nedaleké vsi Široký Důl, která je položena v pěkné krajině. Najdete zde řadu roubených statků se zděnou částí tzv. poličského typu a také zajímavý areál ohrazeného kostela sv. Jana Křtitele z roku 1347. Ale největším architektonickým pokladem není ani kostel ani žádný statek, ale „obyčejná“ polygonální stodola s přistavěným dřevěným křídlem, která má původní doškovou střechu. Takovéto stavby nejsou zase tak běžně zachovalé v té celistvosti, jako mají zde, v Širokém Dole.

Pokud pojedete dál, můžete si dát navigaci na vesničku Telecí, která je velmi malebná, nachází se v údolíčku mezi dvěma hřebeny vrchů, je dlouhá 6 km a má pouze 400 stálých obyvatel. Kromě krásného umístění na Vysočině, se může pochlubit hned několika památkami. Kostelem sv. Máří Magdalény z druhé poloviny 14. století, který je obehnan zdí se střílnami a vchod tvoří malebná zvonice z přelomu 15. a 16. století. V blízkosti kostela se nachází jeden z nejstarších památných stromů široko daleko a to Lukaso, neboli Zpívající lípa. Podle odhadu je jí přes 700 let, obvod kmene je 12 metrů a výška 25. Podle pověsti se v jejím vykotlaném kmenu skrýval Český bratr, který zde po večerech opisoval Nový zákon a zpíval si u toho.

A než Telecí opustíte, určitě se podívejte ještě na Roušarův statek, č. p. 16, je to krásně dochovaný velký statek poličského typu, je vyhlášen Národní kulturní památkou a herec Miroslav Vladyka ho navštívil v jednu z dílů zajímavého pořadu „Krásné živé památky“.

A až dostanete hlad a zatoužíte po odpočinku, vyjedte nebo vyjděte si na nedaleký Lucký vrch, který se tyčí nad Telecím. Najdete tam turistickou chatu i s občerstvením. Zde si v samoobslužné restauraci můžete dát něco dobrého a přitom se kochat krásným výhledem na okolní kopce i údolí. A pokud nejste úplně nároční turisté, můžete na „Lucáku“ i přespat v jednoduchých pokojích. A věřte, že na místě, kde „lišky dávají dobrou noc“ a rází tu heslo: „Wi-fi nemáme, můžete si povídat mezi sebou“, to má své neodolatelné kouzlo!

Tak krásné cestování, přátelé!

Jitka Kuběnková

100 let od založení Církve československé

8. ledna 1920 část katolických kněží, organizovaných v Klubu reformních kněží Jednoty katolického duchovenstva, vyhlásila v Praze vznik nové národní církve, nezávislé na Římu. Československé republice přibyl další vážný problém. Církevní rozkol měl zajímavý průběh i v naší obci.

První rodinou, která po vzniku republiky opustila katolickou církev, byla v roce 1921 rodina obchodníka Karla Snítily. Jmenovaný inicioval odpoledne 24. května 1922 na slavnost Nanebevstoupení Páně propagační bohoslužbu Církve československé na prostranství před svým obchodem za vedení Ferdinanda Tichého, faráře v Radhošti u Stradouně. Ten po bohoslužbě Snítilovi také pokřtil syna. Zajímavě svědectví podává českotřebovská římskokatolická farní kronika.

Bohoslužba „seky československé“ byla prvním obřadem na území českotřebovské farnosti. Dle zápisu byla strojená, přitáhla jen zvědavce, nepřinesla žádného užitku. Nad provizorním oltářem (obyčejný stůl) visely obrazy Husa a Komenského. Velmi negativně je v kronice hodnocena osoba Ferdinanda Tichého, odpadlého katolického kněze, který se před pádem monarchie neváhal civilně oženit s vdanou ženou, jejíž muž byl ve válce.

8. října 1922 se konala za účasti 30 přítomných ustavující schůze dlouhotřebovské náboženské obce, která byla začleněna do vysokomýtského obvodu Církve československé. Předsedou filiální rady starších byl zvolen Karel Snítíl. Rada starších požádala obecní zastupitelstvo o propůjčení kaple sv. Josefa pro konání bohoslužeb. Zastupitelstvo na svém zasedání 21. října žádosti vyhovělo pod podmínkou, že náboženská obec československá nahradí všechny škody, které by propůjčením nastaly. Po stížnosti inspirované ústeckým děkanem Františkem Černým poslalo královéhradecké biskupství již 24. října protest Okresní politické správě v Lanškrouně, která 27. října nařídila obci vrátit kapli římskokatolické církvi. Starosta František Kovář příkaz akceptoval, ale do Lanškrouna poslal vysvětlující dopis, ve kterém obhajuje rozhodnutí zastupitelstva ve věci propůjčení kaple pro bohoslužby Církve československé. Uvádí v něm, že katolíci mají velký kostel a někteří z nich se pro klid v obci sami přimlouvali za propůjčení nepoužívané kaple. Na celé této záležitosti je zajímavé, jak rychle byla vyřízena.

I když se plánovaná bohoslužba nové církve 1. listopadu 1922 zde nekonala, ústecký děkan Černý 18. března 1923 kapli znovu vysvětil. O opravdu vyhrocených mezináboženských vztazích na podzim roku 1922 svědčí dopis rady starších obecnímu zastupitelstvu. V něm se dotazují, zda Černý opravdu poslal obnos 300,- Kč do pokladny chudých jako satisfakci za svůj výrok na pohřbu Barbory Vaňousové dne 28. října, že „každý za sklenku kořalky zaprodává svoji víru a přestupuje.“ Černý na pohřbu zjevně narážel na Snítílův obchod, kde se alkohol vesele naléval.

V prosinci 1922 byla pro bohoslužby a setkávání členů nové církve propůjčena jedna místnost ve škole. V následujících letech se zde konaly bohoslužby čtyřikrát až pětkrát ročně, byly pořádány propagační přednášky dost často ostře protikatolické, scházel se pěvecký kroužek a místní jednota mládeže Církve československé. Od počátku roku 1923 vyučoval Augustin Jonáš z Vysokého Mýta jednu hodinu týdně, od 1. ledna 1925 dvě hodiny týdně československé náboženství, do kterého docházelo 25 žáků z celkového počtu 159. Od školního roku 1928/29 působil v Dlouhé Třebové jako učitel československého náboženství Antonín Nevečeřal z České Třebové vyučující již 45 dětí.

Obdobně, jak stoupal počet vyučovaných dětí, stoupal i počet nových členů církve – na konci roku 1922 to bylo 78 věřících, v roce 1925 už 425, v roce 1930 měla církev 381 členů. V Dlouhé Třebové se sdružovali nejen místní, ale také

věřící z okolních obcí: Parníku, Lhotky, Hylvát, Přívratu a Řetové. Hybnou silou nové církve v obci byl již zmíněný obchodník Karel Snítíl, který se od druhé poloviny 20. let také aktivně účastnil života církve především v České Třebové. Na ustavující schůzi 15. února 1931, když došlo k osamostatnění českotřebovského sboru, byl dokonce zvolen místopředsedou rady starších. Tím de facto přešla dlouhotřebovská náboženská obec v rámci reorganizace (1927) z působnosti farnosti vysokomýtské definitivně pod farnost českotřebovskou. Snítíl byl také iniciátorem a sponzorem kamenného pomníku svobody s bronzovými plastikami Jana Husa, Jana Žižky a T.G.Masaryka, který byl odhalen 28. října 1924 k výročí republiky a k 500. výročí smrti Jana Žižky. Úsilí o vybudování vlastního sboru započaté v roce 1927 bylo úspěšně zakončeno o svatodušní neděli 20. května 1934, kdy novostavba byla slavnostně otevřena na bývalém obecním pozemku pod nádražím zvaném „Na dolině.“ Slavnostním řečníkem byl člen diecézní rady, farář z Kutné Hory Ferdinand Tichý, který v květnu 1922 vedl propagační bohoslužbu před Snítílovým obchodem. Husův sbor stál 32.182,- Kč, téměř 13.000,- Kč bezúročně zapůjčil Karel Snítíl.

Budoucnost ukázala, že to nebylo místo zvolené úplně vhodně, neboť do dnešních dnů byla budova již několikrát zaplavena a poškozena rozvodněnými vodami řeky Třebovky. Pravidelné bohoslužby (1x měsíčně) se zde konaly do poloviny 80. let minulého století, nyní je budova v soukromém vlastnictví.

Vzpomínka na pana Jaroslava Hainze

Před 15 lety, na Zelený čtvrtek roku 2005 (24.3.), zemřel vzácný a poctivý člověk, dlouholetý varhaník našeho kostela sv. Prokopa, pan Jaroslav Hainz. Odešel náhle v nedožitých 84 letech, do posledních dnů svého života byl aktivní.

V příštím roce si připomeneme 100. výročí jeho narození rozsáhlejším článkem v tomto zpravodaji a také tradičním adventním koncertem, věnovaným jeho památce. Přesto mi dnes dovoluji, abych se krátce o této osobnosti naší obce zde zmínil. Za války byl poslán do Německa na nucené práce. Zažil bídu, ponižování a bombardování. Tehdy slíbil, že když se ve zdraví vrátí domů, bude se věnovat chrámové hudbě a zpěvu. Tento slib naplnil vrchovatě. Po svém návratu z Německa založil ještě v roce 1944 pěvecký kroužek, stal se varhaníkem, čile rozepisoval noty, v jeho malém obýváku probíhaly zkoušky dospělých i dětí. Chrámovým sborem prošly v letech 1944 – 2000 stovky zpěváků a muzikantů místních i z okolí.

S nimi nacvičil a provedl desítky mší a písní k různým liturgickým příležitostem. V závěru šedesátých let minulého století, když došlo k určitému politickému uvolnění, byl hlavním organizátorem oslav 50. výročí založení Československé republiky (1968) a také vánočních besídek v sále kina (1968 a 1969). Úspěšně převedl chrámový sbor z doby totality do svobody, aktivně se podílel i na prvních ročnících Adventních koncertů, které se staly novou tradicí obce. Nelze nezmínit také jeho obětavou a dlouholetou práci při údržbě kostela a dalších sakrálních památek. Na tomto poli odpracoval stovky hodin, němým svědkem jeho činnosti jsou např. nátěry lavic a oltářů v kostele.

Co říci na závěr? Měl jsem to velké štěstí, že jsem se už od útlého dětství mohl s tímto dobrým člověkem setkávat, poznávat ho, spolupracovat s ním a nakonec „převzít štafetu.“

Určitě má radost, že jeho dílo pokračuje.

František Mikeš

Hledá se Kronikář/ka...

Zajímá Vás **obecní historie**, zajímáte se o **veřejný a společenský život**, o **děni v obci**?
 Máte rád(a) **staré dokumenty, fotografie, vzpomínky pamětníků**?
 Baví Vás **zaznamenávat současné dění pro budoucnost**?
 Chcete navázat na **dlouholetou tradici kronikářství v obci**?
 Jste **pečlivý(vá)**, ovládáte **gramatiku, stylistiku**, máte **nadšení a elán do práce**?

Neváhejte se ozvat na **obecním úřadě**, respektive na **mailu: martin.lamplot@seznam.cz**